

# “Espiritualitat i sida”

## TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (Núm. 81)

10 d'abril de 2003  
de 20.30 a 21 hores

### Salm

Senyor, jo t'invoco, no tardis a venir;  
així que et crido, escolta el meu clam.  
Que pugi el meu prec davant teu com l'encens;  
alço aquestes mans com en ofrena del capvespre.  
(*Salm 141, 1-2*)

### Jesús, el qui plora

Jesús plora la sort de Jerusalem. Veia per endavant que la ciutat seria destruïda. Es va esforçar per anunciar a la gent de Jerusalem el Regne de Déu i cridar-la a la conversió. Però no va servir de res. El seu esforç era endebades. Per nosaltres, Jerusalem és l'acompliment de tots els nostres somnis. Quan Jesús entra a la ciutat santa, el seu cor batega més alt. Molt més l'afecta com més pensa en el destí de la ciutat; l'assolaran i no deixaran “pedra sobre pedra” (Lc 19, 44). Jerusalem era cega i no va reconèixer que Déu mateix l'havia visitada en Jesús. Per això, Jesús es posa trist i plora per la ciutat. Són llàgrimes de tristesa i també d'impotència. S'adona que el seu afany per la conversió de la ciutat era inútil. No arriba al cor de la gent, ni amb els prodigis, ni amb la seva paraula, ni amb el seu amor.

La font de dolor és el contacte amb el món. Jesús es deixa tocar. Passa a través del sofriment. Sent el dolor. Plora perquè li arriba fins al seu interior pregon. Jesús sent també el que sento jo. M'encoratja a deixar fluir les llàgrimes que no he plorat per a entrar, a través d'elles, en contacte amb el meu cor, en el qual hi ha amor i dolor, dol i alegria. “Si tens cor et pots salvar” diu l'abat Pambo. Jesús té cor i m'invita a fiar-me del cor i a acceptar els sentiments que hi trobo.

(Imatges de Jesús. *Anselm Grün. Ed Claret. Adaptació del text «Jesús el qui plora»*)

### Pregària

Esperem que els homes i les dones  
un dia s'aixecaran i comprendran d'una vegada  
que han estats fets per a viure junts i estimar-se com a germans.

Esperem també que un dia la justícia brollarà com l'aigua,  
l'honradesa com el gran torrent  
i la solidaritat com una font pura i neta  
capaç de fer d'aquest món  
un lloc de convivència veritablement plàcida.  
Esperem que la igualtat entre els pobles,  
les nacions i els continents  
un dia serà una realitat efectiva;  
llavors la pobresa, l'odi, la fam i la violència  
deixaran definitivament pas  
a la fraternitat, l'amor, el compartir i la concòrdia.  
Esperem afinar els nostres cors;  
transforma'ns Pare, tot el nostre ésser  
per a assemblem-nos cada cop més  
al Déu de l'amor i de la vida.  
(pregària de confiança)

## **Flames d'amor**

L'ofertament d'un llantió és...

- Un signe que ens fa més conscients del desig de comunicar-nos amb el nostre Pare-Déu.
- Un símbol de la llum (vida plena) que posseïm dins del nostre cor.
- Una senzilla però profunda lloança i la manifestació dels nostres desitjos i sentiments.
- Una mostra del nostre esperit en pregària.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells qui estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

## **Parenostre**

Basílica de Santa Maria del Pi  
Barcelona, 10 d'abril de 2003  
-Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós-